

HELSINGIN YLIOPISTON TIETEENTEKIJÄT RY
FORSKARFÖRENINGEN VID HELSINGFORS UNIVERSITET

Arkadianmäen kuulumisia:
**Tutkijan sosiaali- ja
työttömyysturva
kohenemassa**

Esteettömyys tulee
– oletko valmis?

Stephan Gagarin:
BUDJETTIESITYS

JÄSENLEHTI 3/2007

Sisällys

Puheenjohtajan palsta: Syksyn haasteita	3
Outi Alanko-Kahiluoto: Tutkijan työttömyys- ja sosiaaliturva kohenemassa	7
Eva Isaksson: Esteettömyys tulee – oletko valmis?	10
Stepan Gagarin: Budjettiesitys	13

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Syksyn haasteita

Miksi meillä on sellainen tunne, että meidät koko ajan pakotetaan tekemään muutoksia työrutiineissa ja työympäristössä? Osittain muutoksia tehdään luonnollisella tavalla, kun työrutiineissa huomataan heikkouksia ja kun toimintaympäristö on muuttunut ”luonnollisella tavalla”.

Leikkimielisesti on sanottu, että byrokraatit keksivät uudistuksia, jotta he voivat osoittaa tekevänsä työtä; sillä tavalla he puolustavat paikkaansa ja palkkaansa. Toteamuksessa on varmaan totta toinen puoli.

Hallinnonuudistus

Kiivas uudistusprosessi kohdistuu nyt yliopiston hallintotehtäviin. Hallintoa halutaan keventää ja hallintotehtäviä siirtää asiantuntijoille. Palvelukeskuksia perustetaan ja tiedekunnat ja laitokset tekevät palvelusopimuksia näiden kanssa.

Muutama vuosi sitten päätettiin hajasijoittaa keskushallinnon palveluita. Keskushallintoon oli määrä jäädä vain asiantuntijoita eli konsultteja. Tämä kuvaus on ehkä vähän liioiteltu, mutta nyt tuntuu siltä, että ollaan menossa osittain takaisin vanhaan systeemiin, kun toimintoja taas keskitetään.

Jäänteinä edelliseltä muutoskaudelta on kuitenkin kampuskohtaiset palvelukeskukset: hajasijoitusidea toteutuu siis tässä. Kaikki palvelukeskukset toimivat saman mallin mukaisesti ja ne ovat keskushallinnon ohjauksessa.

Muutosvaiheen yhteydessä hallintotyömäärä on kasvanut ja hallinto työllistää meitä erilaisilla kyselyillä. Sopii kuitenkin toivoa, että joskus tulevaisuudessa hallinnon rutiinitehtävät siirtyvät opettajilta ja tutkijoilta joustavasti palvelukeskusten

henkilökunnalle. Prosessi on kuitenkin vaikea ja sen läpivieminen edellyttää paljon ajattelutyötä ja ehkä kokeiluakin.

Laadunvarmistus

Kevään ja osittain kesän aikana laitokset ovat tehneet työtä laatujärjestelmän kanssa. Keskeisenä dokumenttina tässä on toimintakäsikirja, jossa selitetään, miten laitos toimii ja millä tavalla laadukas toiminta varmistetaan. Marraskuun puolivälissä yliopistoon saapuu ns. auditointiryhmä, joka tutustuu yliopiston laadunvarmistusjärjestelmään. Tämä ryhmä tekee laitosvierailuja.

Vierailujen yhteydessä mielenkiinto kohdistuu järjestelmään eikä laatuun. Toiminnan laatua arvioidaan tutkimuksen- ja opetuksin arvioinneissa. Vierailujen yhteydessä auditointiryhmä haastattelee sekä henkilöstön edustajia että opiskelijoita. Jos huonosti käy, ryhmä törmää opiskelijaan, joka ei tunne kurssipalautejärjestelmää, vaikka se olisikin kuvattu toimintakäsikirjassa. Käytäntö onkin ratkaisevan tärkeä, ei järjestelmä sinänsä.

Uusi yliopistolaki

Hallitusohjelmaan on kirjattu yliopistojen autonomian lisääminen ja yliopistojen rakenteellinen kehittäminen, johon kuuluu huippu-tai innovaatioyliopiston perustaminen pääkaupunkiseudulle.

OPM on ryhtynyt toimenpiteisiin ja on muistiossaan 20.8.2007 esittänyt yliopistolaitoksen uudistamisen suuntaviivat. Muistio löytyy sivuilta www.minedu.fi, joilla OPM myös on avannut keskustelupalstan. Uutta yliopistolaitosmallia ajetaan nyt niin suurella voimalla, että muutos varmaan tapahtuu. Useimmista yliopistoista tulee julkisoikeudellisia oikeushenkilöitä, mutta osa voi myös olla yksityisoikeudellisia säätiöitä.

Muutos merkitsee mm. sitä, että yliopistot eivät enää olisi

valtion tiliviraston asemassa. Yliopistojen taloudellinen autonomia vahvistuu. Yliopistot hoitaisivat silti julkista tehtävää. Yliopistot voisivat tulevaisuudessa harjoittaa maksullista toimintaa ja muuta liiketoimintaa ja ne voisivat pyrkiä kasvattamaan varallisuuttaan ja käyttää toimintansa rahoittamiseen pääomatuloja. Yliopiston toiminta rahoitettaisiin kuitenkin jatkossakin valtion talousarviosta nykyisessä laajuudessaan, sillä yliopiston tutkintoon johtava koulutus säilyy maksuttomana (perustuslain mukaan). Riippumatta autonomian lisäämisestä yliopistot toimisivat edelleen OPM:n ohjauksen alaisina.

OPM:n esityksen mukaan valtio-oikeushenkilöstä erillään, itsenäisenä oikeushenkilönä toimivien yliopistojen palvelussuhteena ei voi olla virkasuhde, mikä merkitsee että palvelussuhteen muoto tulee olemaan työsopimussuhde. Tähän liittyy kuitenkin ristiriita, sillä vakinainen henkilöstö toimii tehtävissään virkavastuulla. Asiasta tullaan vielä väentämään kättä.

Uuden oikeushenkilöaseman johdosta OPM esittää, että työnantajan neuvotteluoikeudet siirtyisivät valtion työmarkkinalaitokselta yliopistoille. Tämä olisi henkilöstölle hyvin suuri muutos, joka edellyttää paikallisen neuvottelujärjestelmän rakentamista.

Muutos verrattuna nykyiseen järjestelmään on pienempi julkisoikeudellisena laitoksena toimiville yliopistoille kuin säätiönä toimiville, sillä säätiölaitosta koskee säätiölaki. Esim. hallituksen valinnasta ja toimikaudesta määrätään silloin säätiön säännöissä eikä yliopistolaisissa. Säätiö ei myöskään perustuslain mukaan voisi käyttää yliopistonimeä.

Neuvottelukierros

Voimassa oleva työsopimus menee umpeen tänä syksynä, ja sopimusneuvottelut ovat lähteneet käyntiin. TUPO ei syntynyt tänä vuonna joten sopimusneuvotteluja käydään ns. liittokierroksena. JUKO hoitaa meidän puolesta neuvottelut. Tietoja neuvottelujen

tavoitteista on tippunut minulle hyvin niukasti. Julkisuudessa on esiintynyt joku palkankorotusprosentti, ja palkankorotukset ovat tietenkin keskeisiä neuvotteluissa. Olen ymmärtänyt, että työaikakysymys myös näyttelee suurta osaa neuvotteluissa. Jonkinlainen työaikavalvonta on tulossa, mutta on edelleen epäselvää, ketä tämä koskee ja missä muodossa.

Sopimusneuvottelujen yhteydessä on yleensä tehty tarkentava virkaehtosopimus. Tässä on sovittu esim. opettajien palkankorotuksista liittyen pätevyyteen. Tämän tyypiset korotukset ovat nyt poistuneet up:n myötä. Vanhoissa sopimuksissa on kuitenkin säilyttämisen arvoisia kohtia, ja sen takia toivoisin neuvotteluja niihin liittyen. Olemme tehneet havaintoja siitä, että opettajien ja tutkijoiden virkarakennetta ollaan muokkaamassa uudelleen. Opettajilla on ns. kokonaistyöaika, kun muu henkilöstö, myös tyypilliset tutkijat, noudattavat virastotyöaikaa (7,25 tuntia päivässä). Nyt olisi korkea aika määritellä, ketkä kuuluvat opettajakuntaan.

Lopuksi voin todeta, että valtiovarainministeriö on kehottanut (kirje 18/01/2007) ministeriöitä ja virastoja valmistelemaan työnantajapäätöksillään palkkapoliittisia toimenpiteitä, joilla voidaan huolehtia valtion palkkakilpailukyvästä. On tippunut tietoja siitä, että nykyisen sopimuskauden lopussa on tulossa ylimääräinen palkankorotus jonka suuruus on n. 1% palkkapotista, mutta meillä ei ole vielä tietoa siitä miten palkankorotukset kohdistuvat.

Björn Fant

Arkadianmäen kuulumisia

Tutkijan sosiaali- ja työttömyysturva kohenemassa

Uudessa hallitusohjelmassa luvataan tutkijoille kaksi konkreettista asiaa: tieteentekijöille nykyistä parempi työttömyysturva sekä apurahatutkijoille eläke-, sairausvakuutus-, työtaturma- ja työttömyysturva. Työttömyysturvan osalta ensimmäiset muutokset toteutetaan tämän vuoden puolella. Apurahansaaajien sosiaaliturva taas astuu voimaan vuoden 2009 alusta.

Työministeriö antoi jo keväällä 2007 selvitysmiehelleen tehtäväksi laatia ehdotuksensa apurahansaaajien työttömyysturvan parantamisesta. Lainsäädäntöneuvos Pasi Järvisen raportti julkaisiin heti syksyn alussa, neljäntenä syyskuuta. Vaikka työministeriön raportti on vielä julkistamisensa jälkeenkin lähdössä uudelle kommenttikierrokselle, se sisältää jo nyt varsin hyviä ehdotuksia tieteentekijöiden työttömyysturvan parantamiseksi.

Työvoimatoimistoihin lisää asiantuntemusta

Raporttiin sisältyy ajatus apurahansaaajan rinnastamisesta työttömyystilanteessa palkansaajaan, mikä vastaa Tieteentekijöidenliiton vaatimusta. Olemme esittäneet, että apurahan tai muun rahoituksen päätyttyä tutkijan tulisi olla samalla tavoin oikeutettu työttömyysetuuteen kuin kuka tahansa palkansaaja.

Kannatamme myös lämpimästi selvitysmiehen esitystä, että työvoimatoimistoihin luotaisiin apurahansaaajien asioihin perehtyneiden työvoimaneuvojien verkosto. Tällä hetkellä työvoimaviranomaisten päätökset ovat apurahatutkijoiden työttömyysetuuksien osalta vaikeasti ennakoitavissa ja vaihtelevat työvoimatoimistosta toiseen. Asiantuntemuksen lisäämisellä

pyritään lisäämään päätösten oikeudenmukaisuutta ja tutkijoiden tasapuolista kohtelua asuinpaikasta riippumatta. Työministeriön tarkoituksena on toteuttaa asiantuntijaverkoston luominen ja työvoimahallinnon uudelleenohjeistus viipymättä – minkä otaksun tarkoittavan tätä kalenterivuotta.

Työministeriön tarkoituksena on myös lieventää tutkijoiden työttömyysturvan saamisedellytyksiä. Tieteellisen työn tulkitsemista keskeytyneeksi, päättyneeksi tai sivutoimiseksi helpotetaan. Työttömyysturvan myöntämisessä on tarkoitus siirtyä jälkikäteisharkintaan, mikä tarkoittaisi työttömyysetuuden saamista ilman karenssia ja valituskierrettä.

Joissain tapauksissa jälkikäteisharkinta voisi johtaa takaisinperintään, mutta olisi joka tapauksessa tutkijan kannalta oikeudenmukaisempi menettely kuin nykyinen käytäntö. Nyt tieteentekijälle on langetettu vastuu sen todistamisesta, onko hän työmarkkinoiden käytettävissä vai ei. Työttömän omaan sanaan ei välttämättä uskota, vaan työvoimaviranomainen voi jättää tutkijan vaille työttömyyskorvausta vaikka tämä vakuuttaisi olevansa tosiasiallisesti ilman rahoitusta ja siis työmarkkinoiden käytettävissä.

Poliittista yhteisymmärrystä tarvitaan

Tieteentekijöiden tasapuolisen kohtelun parantaminen ei edellytä budjettitoimenpiteitä, ainoastaan selvitysmies Järvisen raportin pientä viilausta ja työministeriöltä halua viedä ripeästi edennyit hanke viipymättä käytännön toteutukseen saakka. Apurahansaajien sosiaaliturvan parantaminen edellyttää sen sijaan poliittista yhteisymmärrystä siitä, minkä mallin mukaan apurahansaajien sosiaaliturva maksetaan, ja miten kulut jakautuvat valtion, säätiöiden ja apurahansaajan kesken.

Tieteentekijöiden liiton vaatimus on ollut, ettei sosiaaliturvan toteuttaminen saa pienentää tutkijan käteen jäävää apurahaa. Tämän toteuttaminen edellyttää budjettipäätöksiä ja siten

halukkuutta lunastaa hallitusohjelman lupaus tutkijanuran houkuttelevuuden lisäämisestä. Tämän lupauksen toteutumista tulemme Tieteentekijöiden liiton sosiaaliturvatyöryhmässä tarkasti seuraamaan.

Ja itse tietysti teen Arkadianmäellä kaikkeni, että kehtaisi taas jäsenlehdessä jotakin raportoida.

Palveluksessanne,

Outi Alanko-Kahiluoto (FT)

- * kansanedustaja
 - * HYT:n hallituksen jäsen
 - * TTL:n sosiaaliturvatyöryhmän jäsen
- outi.alanko-kahiluoto@eduskunta.fi

Päivitä jäsentietosi

- ❖ Ilmoita HYT:n toimistoon Maria Ilveskivi-Hentilälle (hy-tieteentekijat@helsinki.fi, puh. 191 44621), jos olet muuttanut tai jos virka- tai työsuhteessasi on tapahtunut muutos.
- ❖ Mikäli sähköpostisi on jotain muuta kuin etunimi.sukunimi@helsinki.fi, niin ilmoitathan siitä toimistolle. Tämä siksi, että saadaan tehostetuksi tiedotusta.
- ❖ Ilmoita myös, kun oppiarvosi muuttuu. Edunvalvonta on helpompaa, jos tiedot jäsenistöstä ovat täsmälliset ja ajantasaiset.

Esteettömyys tulee – oletko valmis?

Rivistö panelisteja istuu Porthania salissa. Meneillään on Helsingin yliopiston järjestämä esteettömyysseminaari. Panelistien joukossa istuu Kuulonhuoltoliiton edustaja, itsekin kuulovammainen. Porthanian saleista löytyy kuuntelun apuvälineenä tarpeellinen induktiosilmukka, mutta sen kautta ei välity pihahdustakaan katederin puolelle. Aiemmin salissa istuessamme silmukka toimi hyvin. Mitä on tapahtunut?

Porthaniaan apuvälineen sijoittaneet ja asentaneet ovat ajatelleet, että kuuntelua tarvitaan vain yleisön puolella. Se joka puhuu yleisölle, ei varmaankaan tarvitse apuvälinettä!

Vammaiset yliopistolaiset törmäävät tällaisiin tilanteisiin ja oletuksiin päivittäin. Yhä useammalle yliopistolla toimivallekin esteettömyyteen liittyvät tilanteet ovat arkipäivää ja niiden ratkominen on jo tuttu osa monien toimenkuvaa. Eväitä konkreettisiin esteettömyystoimiin tarjoaa kaikille yliopistolaisille Helsingin yliopiston esteettömyyshankkeen raportti, joka julkistettiin alkuvuodesta 2007.

Yliopistot esteettömyystalkoissa

Helsingin yliopisto ei ehtinyt aivan ensimmäiseksi. Turun yliopisto julkaisi ”Esteetön UTU” –raporttinsa jo vuonna 2002. Opetusministeriön 2005 julkaisema selvitys ”Esteetön opiskelu yliopistoissa” poiki valtakunnallisen Esteetön opiskelu korkea-asteen oppilaitoksissa (ESOK) -verkoston, jota koordinoidaan Jyväskylän yliopistosta käsin. Meillä esteettömyys on huomioitu ”virallisesti” yliopiston syrjinnän vastaisissa suunnitelmissa vuodesta 2001 lähtien.

Helsingin yliopiston erityishaasteena on sen suuruus ja tilojen hajanaisuus. Kun luennolle on tulossa erityisjärjestelyjä tarvitseva opiskelija, ei aina ole kaikille selvää mitä erityisjärjestelyjä

tarvitaan, ja kuka hoitaa ne. Kun salivaraukset on tehty jo keväällä, saattaa olla todella vaikea muuttaa opetusta esteettömiin tiloihin. Useimmiten järjestelyt ovat kaatuneet niitä tarvitsevan opiskelijan omaan niskaan. Ruotsissa tehdyissä tutkimuksissa onkin todettu, että vammaisilla opiskelijoilla on keskimäärin selvästi vähemmän vapaa-aikaa kuin opiskelutovereillaan, koska aikaa kuluu kohtuuttoman paljon esteellisistä tilanteista selviämisen suunnitteluun ja järjestämiseen.

Rehtorin asettamassa esteettömyystyöryhmässä oli jäseniä yliopiston eri vastuutahoista, vammaisjärjestöistä ja ylioppilaskunnasta. Suuria muutoksia ei näin lyhyessä ajassa ja rajallisin resurssein voitu toteuttaa. Toimenpidesuositukset painottuvatkin eri toimialoilla toteutettaviin toimenpiteisiin: kartoitukseen, henkilöstökoulutukseen, ruohonjuuritason esteettömyyshankkeisiin jne. Esimerkiksi teknisen osaston taholta pyritään korjaus- ym. rakentamisessa huomioimaan entistä enemmän paitsi itse tilojen, myös rakennusten lähiympäristön fyysinen esteettömyys.

Esteettömyyttä kaikille

Esteettömyys koskettaa useampia kuin ehkä äkkiseltään tulee ajatelleeksi. Opiskelun ja muiden toimintojen painottuessa yhä vahvemmin tietojärjestelmiin näiltäkin tulee edellyttää esteettömyyttä. Näkövammaisten ohella yliopiston ikääntyvät työntekijät kärsivät vaikealukuisista verkkosivuista, ja konstikkaasti suunnitellut tietojärjestelmät saattavat olla turhan hankalia hahmottaa, kun käyttäjänä on erilainen oppija.

Ehkä korkein kynnyks kohdataan kuitenkin yliopistolle pyrittäessä. Vaikka Helsingin yliopisto on selkiyttänyt valintakokeiden erityisjärjestelyjen ohjeistusta, niin moni lahjakas vammainen nuori ei ehkä uskalla lähteä opiskelemaan, koska pelkää jäävänsä yksin opintojensa arjen pyörittämisessä. Siksi tarvitaan rohkaisevia esimerkkejä, myönteistä asennoitumista ja

tietoa. Eräs laitos – jääköön sen nimi tässä mainitsematta – totesi, ettei esteettömyys koske sitä, koska opiskelijoiksi valikoituu alan luonteen vuoksi hyväjalkaista väkeä. On kuitenkin hyvä muistaa, etteivät kaikki synny vammaisina, vaan sairaus ja vammautuminen saattavat yllättää kesken opintojen. Mitä lahjakas tutkija tekee jos ei yllättäen pystykään jalkautumaan maastoon? Entä olisiko Stephen Hawking pystynyt luomaan uraansa Helsingin yliopistossa?

Ilahduttavasti monet käytännön toimijat olivat vilpittömän halukkaita edistämään esteettömyyttä. Vahtimestarit pyrkivät tekemään voitavansa kun tarvittiin erityisjärjestelyjä. Helsingin yliopiston kirjastolaitos reagoi ihailtavan nopeasti vammaisten kirjastonkäyttäjien tiedontarpeeseen erityisin neuvontasivuin, kun kirjastoihin otettiin asiassa yhteyttä. Yhdessä toimien saamme aikaan esteettömämmän yliopiston, jossa kaikkien on parempi työskennellä.

Eva Isaksson

Lisätietoa:

ESOK-hanke: <http://esok.jyu.fi/>

HY:n esteettömyysraportti:

<https://alma.helsinki.fi/doclink/96681>

Budjettiesitys

□ Eipä muistu Gagarinin mieleen näin tehokasta, filantrooppista ja empaattista hallitusta kuin tämä nykyinen sinimusta. Toki muisti voi pettääkin. Se on keskimäärin lyhyempi kuin yksi vaalikausi, joka puolestaan eduskunnan- ja kunnallisvaaleissa on neljän vuoden, europarlamentinvaaleissa viiden ja presidentinvaaleissa kuuden vuoden mittainen.

Hallitus on kirjannut ohjelmaansa, että ”yliopistojen perusvoimavaroja lisätään” ja että yliopistolaitosta tuetaan kauttaaltaan. Eikä mennyt viikkoa siitä, kun hallitusohjelman ruumiillistuma, budjettiesitys, jätettiin eduskunnan purtavaksi, kun tämä tukeminen jo alkoi. Historian laitoksen ympärille tehtiin pikapikaa rakennustelineet, ja kohta koko rakennus oli kevytkaton alla. Kiva on siellä suojassa piikata vanhaa rappausta ja läiskii uutta seinään ja siten vahvistaa yliopistolaitosta kauttaaltaan.

Sanoista tekoihin on nyt lyhyt matka. Tähän saumaan meidän kaikkien kannattaa nyt iskeä.

Miten budjettiesitys sitten vaikuttaa lehtemme lukijakuntaan? Kysyimme budjetin vaikutuksista kolmelta esimerkkiperheeltä.

Tapaus 1

Pertti (59) ja Laila (57) L. ovat keski-ikäinen akateeminen pariskunta, Pertti opettaa Viikissä ja Laila toimii kunnallisessa kirjastossa kokoelmanhoitajana. Naimisissa 33 vuotta, lapset lähteneet maailmalle. Omakotitalo Paloheinässä rakennettu hartiapankin rahoitukselle vuonna 1973. Maksettu, kuten Audi- ja Renault-merkkiset autotkin. Seinällä Nelimarkka ja pari Palmua.

– Öljy kallistuu hallituksen tahdosta, sanoo Pertti. – Olin vähällä hankkia isopeltisen amerikanraudan, mutta sehän olisi sulaa hulluutta.

– Kunpa ihmiset veikkaisivat ja lottoaisivat entistä enemmän, että saisimme ainakin Finlandia-ehdokaskirjat hankituksi ja niihin vahvat muovikannet.

Tapaus 2

Mari (40) ja Jarkko (36) asuvat rivitalonpäädyssä. Perheeseen kuuluu tietokirjailija-Jarkon kaksi lasta edellisestä avioliitosta ja Marin kaksi lasta ensimmäisestä avioliitosta. Lisäksi hänen toisesta liitostaan ovat kaksi lasta hoidetaan yhteishuoltajuudessa ex-miehen kanssa, ja nämä asuvat ajoittain heidän talouudessaan. Harkinnassa on myös saada lapsi nykyisessä suhteessa, mitä etenkin Jarkko haluaa. Ajokkeina ovat rippikouluikäinen diesel-pösö sekä Kawasaki-matkapyörä.

– Digiboxin hommasimme, mutta viikon käytön jälkeen siitä ei näy enää mainoskanavat. Paska juttu, ja hallituksen syy, kommentoi Jarkko.

– Eihän se ole valtionbudjettiasia, korjaa Mari väliin.

– Sama hallitus se lopetti telkkulähetykset joka nyt alensi perintöveroa, kun meikämännellä ei ole juuri mitään perittäväkään, muuta kuin isäukon Giulietti-haitari aikanaan.

– Naisen tienaama 75 senttiä on miehen kukkarossa euro, eikä hallitus näy aikovan tehdä asialle mitään, valittelee Mari.

Tapaus 3

Antti (32) ja Mika (31) asuvat kolmatta vuotta vuokrataksiossa Kontulassa. Mikalla on kallis japanilainen polkupyörä ja Antilla 7-vaihteinen Helkama. Opintovelkaa on kummallakin vielä maksamatta, samoin lomamatkoihin otettua kulutusluottoa ja Antilla myös elatusmaksuja. Kumpikin ovat fil.maistereita, ja työuralla on vuorotellut tutkimusavustajan paikka ja työttömyys. Tämä kesä meni kummallakin ”between jobs”.

– Aika lailla tänä kesänä on kulunut kaljaa. Mäyriksien kuorille ei oikein keksi hyötykäyttöä. Ne ovat ongelmajätettä, ja sille hallituksen pitäisi tehdä jotakin, muttei se tee, valittaa Antti. – Päinvastoin, nehan nostavat kaljan hintaa ja tekevät meidät Euroopan takapajulaksi! Nostaisivat väkevien hintoja niinku aiemmalle tasolle. Sillä ohjattais vähän kulutusta lievempiin aineisiin.

Mika puolestaan valittaa, että hallitukselta puuttuu kokonaisnäkemys työllistämiseen:

– Tämä valtion väenvähennysohjelma on jo saanut aikaan sen, ettei mulla tule ikinä olemaan toivoa mistään koulutusta vastaavasta työpaikasta. Paras hakeutua kemistiksi jonnekin teollisuuslaitoksen labraan.

□ Hallitusohjelmassa sanotaan: ”Valtion tuottavuusohjelmaa tarkistetaan siten, ettei se heikennä yliopistokoulutuksen laatua sekä tieteen ja tutkimuksen vaikuttavuutta.” Vielä ensi vuoden budjetissa tähän ei kiirehdiä etsimään ratkaisua. Niinpä pari vuotta aiotaan edetä vähentämällä väkeä ”tuottavuusohjelman” mukaisesti. Sehän ei ole ristiriidassa hallitusohjelman kanssa, kunhan Laatu ja Vaikuttavuus voivat hyvin. Ehkä se onnistuu ilman rahaakin, kun kovasti mesotaan?

Budjetin rahoituspuoli näyttää perinteisemmältä. Suomen hallitukset ovat aina tainneet olla ihmis-, eläin- ja autovihamielisiä, ja ne ovat pitäneet huvituksena näiden kaikkien verottamista. Hirvien verottaminen alkaa näinä päivinä, ja hirvet joutuvat maksamaan veronsa hengellään – ja ruumiillaan. Aiemmasta poiketen merimetsot ovat myös nykyhallituksen tähtäimessä.

Asuminen kallistuu hyvän hallituksen takia. Sähkön ”kulutuksen vähentämiseksi” nostetaan sähkön verotusta. Liikennepuolella nostetaan kaikkea, mitä voidaan, paitsi maanteiden ja rautateiden kuntoa. Raha ei riitä enää perustienpitoonkaan, saati uusien teiden rakentamiseen. Naftan hintaa nostetaan, vaikka meillä on dieselverokin lisänä. Eikö edes sen vertaa löytyisi rahaa VR:lle, että saisivat Dv12-veturien ulkopinnat maalatuksi? Eivät näet ole enää aikoihin olleet luottamusta herättävän näköisiä.

□ Valtio tarvitsee budjetin voidakseen toimia. Huonompikin käy, jos hyvää ei ole.

Ei ole mikään ihme, että hallituksen budjettiesitys on 2000 miljoonaa euroa ylijäämäinen. Kun verotuottoa lisätään ja rahanjakoa kiristetään, niin väkisinhan siitä prosentti-pari jää laarin pohjalle. Harmi vain, ettei valtio ole osakeyhtiö eikä osuuskunta, joten me emme voi ostaa näin hyvätuottoisen julkisyhteisön osakkeita tai osuuksia, vaikka haluaisimmekin.

Näihin kuviin, näihin tunnelmiin,

Stepan Gagarin

HELSINGIN YLIOPISTON TIETEENTEKIJÄT
FORSKARFÖRENINGEN VID HELSINGFORS UNIVERSITET

Postiosoite: PL 26, 00014 HELSINGIN YLIOPISTO

Käyntiosoite: Teollisuuskatu 23 A, 3. krs

Puhelin: (09) 191 44621

Sähköposti: hy-tieteentekijat@helsinki.fi

Kotisivu: www.helsinki.fi/jarj/hyt

Toimistosihteri: MARIA ILVESKIVI-HENTILÄ, puh. 191 44621

Toimistossa on puhelinpäivystys torstaisin klo 15–17;
muuna aikana voit jättää viestin puhelinvastaajaan
tai lähettää sähköpostia – sinuun otetaan yhteyttä.

Voit myös kääntyä oman luottamusmiehesi
tai alla mainittujen henkilöiden puoleen:

Puheenjohtaja ja pääluottamusmies: BJÖRN FANT
puh. 191 50619, 050 500 3280, sähköposti: bjorn.fant@helsinki.fi

Varapuheenjohtaja: RAGNA RÖNNHOLM
puh. 191 59024, sähköposti: ragna.ronnholm@helsinki.fi

Sihteri: TAPANI KAAKKURINIEMI
pu. 191 23680, sähköposti: tapani.kaakkuriniemi@helsinki.fi

Jäsenlehden toimitti ja taittoi JUHANI SIPILÄ (juhani.sipila@helsinki.fi)